

16-17

Tea Industry & Society In Assam: Problems and Prospects

Editor - Swapnajeet Borah

Tea Industry & Society in Assam: Problems and Prospects: A volume on different issues of Tea Industry and Society, edited by Swapnajyoti Borah, Assistant Professor of Sociology, Jorhat College (Amal), Jorhat, India and published by Mahanathi Publishers, J.B. Road, Jorhat on behalf of Jorhat College (Amal), Jorhat, India.

Editorial Board:

Advisors	: Dr. Devalabrata Sarma Dr. N. G. Singha
Editor	: Swapnajyoti Borah
Members	: Dr. Diganta Kr. Phukan Dr. Biswajit Borah Ms. Mghali Das

First Published:
December, 2016

© Jorhat College (Amal.)

ISBN: 978-93-83230-46-4
Rupees: 700/-

Layout & Cover Design:
Srijit Bora & Ajit Datta

Printed at: SAI MEDIA, New Balibari, B.G. Road, Jorhat
E-mail: saimedia2016@gmail.com

The responsibility for the facts, data, diagrams, information and other stated, quoted, examined and concluding drawn are absolutely that of the contributors and neither the editor nor the publisher is responsible for that.

No part of this publication may be reproduced in whole or part or stored in

a retrieval system or transmitted in any form or by any means, electronic, mechanical, photocopying, recording or otherwise, except short citation in academic works with complete reference, without written permission.

No part of this publication may be stored or reproduced or retrieved or republished in any form by the contributoral themselves without prior written permission from the editor.

- ❖ Problems of Tea Industry and Tea Garden Societies of Assam
at Jinamsuni Naskia & Prativa Dutta/372
- ❖ Tea Community and Their Problems with Special
 Reference to Kumar Barua's Seng Patar Kahini
at Mayuri Dutta/377
- ❖ Charneli Memasabli : Then and Now through the Lens
 of Its Makers
at Manisha Duara/385
- ❖ গাহ জনগোষ্ঠীৰ চীফল মণ্ডিত প্ৰতিবেদন : উদ্যোগ শ্ৰমিক সমাজৰ মানৱ অৱস্থা
 অৱস্থা
at বিজ্ঞানজাতি মঞ্চ/392
- ❖ Tea Communities and Their Health Behaviour :
 A Case Study among Tea Communities of Dhekiaikhowa
 of Jorhat District
at Aneshwa Khound/406
- ❖ অৱস্থা গাহ জনগোষ্ঠীৰ মণ্ডিত সমাজৰ স্বাস্থ্য-আচৰণ : এটি অৱলোকন
at ড° জ্যোতিৰ্জ্যোতি বৰুৱা/427
- ❖ গাহ জনগোষ্ঠীৰ স্বাস্থ্য প্ৰতিবেদন মণ্ডিত অৱস্থা অৱস্থা - এটি বিজ্ঞানজাতিৰ অৱলোকন
at মীৰ্জা বৰুৱা/439
- ❖ কুশল প্ৰতিবেদন গীতৰ অৱস্থা গাহ জনগোষ্ঠীৰ চীফল চিত্ৰ : এটি অৱলোকন
at বৰুণ শৰ্মা /448 ✓
- ❖ গাহ জনগোষ্ঠীৰ স্বাস্থ্য অৱস্থা অৱস্থা
at ড° অঞ্জলি চক্ৰৱৰ্তী শৰ্মা/456
- ❖ Socio-economic Status of the Tea Garden Labourers in Assam
at Bhaskarjyoti Boruah & Dipak Bhuyan/462
- ❖ Socio-economic Condition of Tea Labourers : A
 Case on Naginijan Tea Estate of Jorhat District
at Rajjyoti Dutta & Sunshree Queen Chetia/472

ভূপেন হাজৰিকাৰ গীতত অসমৰ চাহ জনগোষ্ঠী জীৱনৰ চিত্ৰ : এটি আলোচনা

ড॰ হৰমল বৰুৱা

অসমৰ সাহিত্য জগতৰ ইতিহাসত ড॰ ভূপেন হাজৰিকাৰ নামক নাম সুৰীয়া অসমৰ আছে। অসমক বাঙালী তথা আন্তৰাষ্ট্ৰীয় সাহিত্য মহোৎসৱত এই শিখৰোৱা ড॰ ভূপেন হাজৰিকাই অসমৰ চাহ-জনগোষ্ঠীৰ লোক জীৱনৰ অসংখ্য বাৰেই সাফলক জীৱন গীত ৰচনা কৰি গৈছে। ইয়াৰে অসমত চাহ খেতিৰ চহক কৰাৰ নিমিত্তে পৰা চাহ জনগোষ্ঠীৰ লোকসকলে বৃহত্তৰ অসমীয়া জাতি খিন হৰিফা সামাজিক, সাংস্কৃতিক, অৰ্থনৈতিক শিল্প বাৰেই অসমলৈ আগবঢ়াই আহিছে। অসম চাহ শিল্পী জনগোষ্ঠীৰ জৰ্মীতিৰ উন্নিয়ন শিখৰোৱা বাৰেই অসমলৈ আগবঢ়োৱা লগ লাগ। চাহ জনগোষ্ঠীৰ লোকসকলে উন্নিয়ন শক্তিকৰে তৃতীয় মণ্ডলৰ পৰা অসমীয়া অৰ্থনীতলৈ আগবঢ় কৰিছিল। পশ্চিমবঙ্গলৈ, বিহাৰলৈ, উৰিষ্যালৈ, মধ্যপ্ৰদেশলৈ, বৰ্ষমানৰ বাৰাগা, তামিলনাডুলৈ, অন্ধ্ৰপ্ৰদেশলৈ আৰু বাৰাগাৰ পৰা পুণ্ডিচৰীলৈ চাহ বাগিচাখনত অসংখ্য নিযুক্তি দিছিল কৰিছিল। নিজৰ লিঙ্গলৈ লগত সম্পৰ্ক এৰি অসমতে জৰাজীৰ্ণ কৰ্মচাৰী হিচাপে গ্ৰহণ কৰি চাহ জনগোষ্ঠীৰ লোকসকলে অসমলৈ অৰ্থ-সামাজিক জীৱন অৰ্জনকৰণৰ বাবে এই উচ্চ সামাজিক-সাংস্কৃতিক জীৱনৰ সাহী হিচাপে নিজৰ লক্ষ্যৰ বাবে গৈছে। বাৰেই চাহৰ ভূপেন হাজৰিকাৰ গীতত চিত্ৰায়ন খিন লগ লাগ।

আলোচনা :

- ১) আলোচনা পত্ৰখনৰ জৰিয়তে ভূপেন হাজৰিকাক বীজত চাহ-জনগোষ্ঠীৰ জীৱনৰ ওপৰে কেনেদৰে প্ৰতিফলন ঘটিছে সেই বিষয়ে আলোচনা কৰিবলৈ বহু কৰা হৈছে।
- ২) চাহ-জনগোষ্ঠীৰ লোকসকলৰ বিভিন্ন সাংস্কৃতিক জিন বীজবোৰৰ মাজত কেনেদৰে প্ৰকট হৈ দেখা দিয়ে তাৰ ওপৰে বিশ্লেষণ কৰি প্ৰতিফলন কৰা হৈছে।
- ৩) ভূপেন হাজৰিকাক বীজত কেনেদৰে সামাজিক সহযোগিতাৰ প্ৰতিফলন ঘটিছে সেই বিষয়ে আলোচনা কৰাৰ প্ৰয়াস কৰা হৈছে।

কবিতা :

আলোচনা পত্ৰখন প্ৰস্তুত কৰোঁতে প্ৰধানকৈ বিদ্ৰোহশাস্ত্ৰক সন্ধানত আৱেশ কৰা হৈছে। বিৰোধিতা তথাপি আশংকিত পত্ৰখন প্ৰস্তুত কৰোঁতে বিভিন্ন প্ৰশ্নৰ সন্ধান পোৱা হৈছে।

কৃষ্ণআলোচনা :

চাহ বৰিচা অসমৰ অন্যতম প্ৰধান কৃষিক সম্পদ। সেইজনীয়ে আজি চাহে দুখৰ টুকুৰি আঁৰি কপাহী গাভৰুৱে গৈতা কোমল পাত চিঙা কুশ অতি মনোহৰ। একত নাকফুলী, কাপত কুমকা, নানা অহ-আলহাৰ আৰু বা ফিল্ডৰ শৰী পিঠি গৈজনীয়ে মাজত প্ৰকৃতি পালিতা গাভৰুৱে হাঁহিৰ খলকনি উঠা দেখা যায়। মনোহৰ হালে হালে সিহঁতে লিছে আমল লতাৰ লগতে ধৰাখনাকে সৰল সজায়। পখিলীৰ ধৰেফুলি মনেৰে উৰি ঘূৰি ফুৰে বাবে কিনাছোৰ প্ৰমৰ ভাগৰ কেনিৰ পলয়। চাহ বৰিচাৰ লোকসকলে দুখৰ অট্টোৰেক মটি মটি দুখৰ অনিমাৰ জিনিস্তনিত জীৱন জিৰিকিই তুলিবলৈ বহু কৰে আৰু তাৰ মাজতেই সিহঁতে মনৰ মানুহ উলি পায়। চম্পা, চামেলীহঁতে নিজকে অকল বাগানৰ ছোৱালী বুলিয়েই নেভাৱে, তেওঁলোক অসমীয়া বুলি শৰিচাৰ নি গৌৰৱত ফুলি উঠে। এই চাহ মজদুৰ সকলৰ পূৰ্বপুৰুষ অসমীয়া নাছিল। তেওঁলোকৰ পূৰ্বপুৰুষ উৰিয়া, বজ্জামেশ, মহাভামেশ, নৰ্থমান বাসন্ত, অষ্টভামেশ আদি ঠাইৰ পৰা আহিছিল। ১৮২০ চনত কৰ্ণাটক নামৰ এজন বৈজ্ঞানিক বিষয়াই অসমৰ হাৰিচাৰ কানিয়ে ঘূৰি ফুৰোঁকৈ এজন চিহ্নকী নামৰ ল'ৰা সেই অঞ্চলত থকা চাহ গছৰ বিষয়ে উল্লেখ পায়। ইয়াৰে দুই বছৰ পাছত অৰ্থাৎ ১৮২২ চন ২৪ জানুৱাৰীত তেতিয়াৰ গৱৰ্ণৰ জেনেৰেল উইলিয়াম বেণ্টিছে ভাৰতত

[illegible]

“অশ্বিনি আসে দুর্গা পূজা
সকলকে কেন্দ্র করে
আবেশে মাত্রে সিন্ধু সিন্ধু
মোহে আসে সুন্দরী।
লাল শাড়ী শিখি মাত্রে
আসে সুন্দরী
মাত্রে সিন্ধু সিন্ধু
কলসে আসে গহনা।”

আশাভাষে তাঁর হৃদয়কিরীটের পীঠের প্রদান মূল। ইহাওই অসমত সেই বালিকা
 কখন কবি করুণা হিত্যেলে এওঁলোকক অসমত মনিলে অসমত কবিলিল। অতিক
 কলকাল অতি সন্মান। পবিত্রমিত্তেবে অসমত কবি মনিল। পবিত্র অতিক মনবা
 হৈছিল। এনে কবির সুবিধা পাইছিল। তেওঁলোক অশিক্ষিত হোতা বাবে। বালিক
 কলকাল মূল, কলকাল অসি স্থাপন নতকাল বাবে তেওঁলোকে শিক্ষা পোহকাল পব
 কবি হৈছিল। কলকাল অসমত কলকাল অসি মনিল। অসি মনিল। অসি মনিল। অসি মনিল।
 মনিল। মনিল। মনিল। মনিল। মনিল। মনিল। মনিল। মনিল। মনিল। মনিল। মনিল। মনিল।
 মনিল। মনিল। মনিল। মনিল। মনিল। মনিল। মনিল। মনিল। মনিল। মনিল। মনিল। মনিল।
 মনিল। মনিল। মনিল। মনিল। মনিল। মনিল। মনিল। মনিল। মনিল। মনিল। মনিল। মনিল।
 মনিল। মনিল। মনিল। মনিল। মনিল। মনিল। মনিল। মনিল। মনিল। মনিল। মনিল। মনিল।

পৰা নিকটই জালী কৰিব, আলোচন সমানে নিব আৰু তেতিয়াই তেওঁলোক জালি
জালি কৰাৰ অধিকৰ আৰু শেহতৰ নিকটত। তেনে চকুৰ খটীয়ে এই বীতৰিত —

“ক য ল খ ড হ য.....
অন্ধকাৰেৰ মাজে আজি
চান্দ তামা হালে গো
হাঙিন বাবু ভাল মানুহ
হামাক আলো নিব গো
হামাক নিয়ন নিব গো
হামাক আলো নিব গো।”

এটি শিশু ফেল ফুলনিত ফুলো ফুলো কৰা এটি খোলাপ কলি। শিশুৰ হাঁহি
আৰু কলকলনিয়ে ঘৰ এখনত স্থপতি পৰিণত কৰে। শিশুটি ফেল শিশু হাতুৰ হালুৰ
উৰা ফুলপাতত মৰা শিল্পবৃত্ত এটি তোমাল কবিতা। শিশুটিক বুঢ়ুৰ মাজত লৈ
শিশু হাতুৰে বিচাৰি পায় জীৱনৰ অৰ্থ। শিশু হাতুৰ আশাৰ সপোন ন- সুকল
বেঙনিৰে জিলমিলাই উঠে। শিশুটীল ঘৰ তেনেই নীৰল। সপ্তাহটীল শিশু হাতুৰ ঘন
সলা উৰাৰ। সপ্তাহক লৈ সপোন আৰু কল্পনাৰ পৰিসীমা নাথাকে। সেই সপ্তাহৰ
কিনা কলকত মুক্তা হ’লে সেই খৰকলৰ অৱস্থা কি হ’ব নহে— সেয়া কৰ্মনাটীত।
বিশেষকৈ বিজনী হাতুৰে মহমাহ মহমিন নিজ গৰ্ভত ধাবল কৰি অসহনীয় প্ৰসৱ
কেন্দ্ৰ সহ্য কৰি বি সপ্তাহক জন্ম দিয়ে, নিজৰ বুঢ়ুৰ পাতীৰ খুৱাই ভাতৰ নীচল কৰে,
সপ্তাহৰ বুঢ়ুৰ কাৰণে নিজৰ দুখ অশান্তিকো জলাঞ্জলি দি কেন্দ্ৰল সপ্তাহটীল সুখ
অনন্দই নিজৰ সুখ অনন্দ হয়। নাবীয়ে সকলো সুখ যত্না অকাতৰে সহ্য কৰিলেও
সপ্তাহ বিয়োগল জ্বালা সহ্য কৰিব নোৱাৰে। সপ্তাহ হ’লে হাতুৰ কাৰণেই দুখৰ
অন্ধকাৰ, বুঢ়ুৰে বয় মাথোঁ অন্ধকাৰ। এই ছবিখনকে এই বীতৰিত অঙ্কন কৰা
হৈছে—

“হাৰা নাই হাতুৰ নাই
সব মিলে সুখ নাই
তোমাৰ কিনা কেমনে বহিবো
কেমনে সগৰ হবো পাৰ।
পতীৰ মত আমাৰ মত

উৰি খোলে জীৱন নবীতি
 নৰি খোলে আশাই আমন
 উৰি খোলে জাল মোৰটি
 নীৰৱলোক বাহি লাগুপতৰ ।"

ব্ৰহ্মজালকালে অসমৰ বাল্যেৰে চাহ বাগিছাৰ কাম কৰিবলৈ ল'গু কৰিছিল।
 জাহাজৰে বিভিন্ন বাজাৰ ল'ৰা দালাল সকলৰ চাপত অহা ল'ৰা লোকে পৰিচালন
 কৰিছিল আৰু শহুৰীৰ ল'ৰা বিভিন্ন হ'ল লগ হৈছিল। কাঠোৰ জাহাজ ল'ৰা হ'ল সৰিবলৈ
 কঠিন ল'ৰা ল'ৰাৰ বুজিলে বৰি আনি কলমেত লিখিল। অলপ বৰ, বোহৰপটী ব্ৰিকিঙ
 হাৰিহাৰ হাৰহা নাছিল। চাহ বাগিছাৰ কামিকালত অলপবোৰ বৰি অধুনিক জীৱন
 শহুৰীৰ লগত চা-চিনাকি হ'ল বোহৰপটীক তেওঁলোকক লোভন কৰিছিল। অহাৰ
 চাহুৰি বৃন্দে হাজৰিকাৰ বীতৰ অতি নিষ্ঠুৰভাৱে বুঢ়ী উঠিছে এনেদৰে—

"চাহুৰি বালে কাম কাম
 কাম বালে ধৰি আম
 চাহুৰি বালে লিও লিওঁৰ চাহ
 অ' বিদেশী শাহ কাকি সি আনিলি আমন।"

কোনে এই জাতিৰ বাবে লোক-সাহিত্য এক অমূল্য সম্পদ। পৃথিৱীৰ অনেক লোক-
 সাহিত্য লিখিত ৰূপত প্ৰকাশিত মহলেও বুঢ়ী বুঢ়ী মানুহৰ মুখত পৰম্পৰাগতভাৱে
 চলি আছে লোক-বায়। অসমতোওঁ লোকসাহিত্য সমৃদ্ধ কোনে এই জাতিৰ সভ্যতা
 অহাৰে জীৱন বুলিও গণ্য কৰা হয়। বুঢ়ী হাজৰিকাৰ চাহ বাগিছাৰ মানুহৰ কৰীল
 চাহ অনেক বীত সংগ্ৰহ কৰিছিল। চাহ অসমোৰীৰ লোকগীতসমূহত লিখিত হৈ থকা
 বিহা, হাশা আকাংক্ষা ভাব কল্পনা বুঢ়ী হাজৰিকাৰ অসমীয়া বোলাছলি বীততো
 চিহ্নিত কৰিছে এনেদৰে—

"হামাৰা ওয়ালা জাতি নৰী কীয়ে কলি
 সকল ধৰি খাৱাকৈ কাক শূণ্য হ'ল কলি
 বাই চৰালি ঐবা কলিকতা বালে
 পানী পিয়ালী ঐবা ল'ৰা বহিগালে
 বাথ খেনালী সেই বাসে সতে সতে
 হুৰি নাই মিলে"

সমসাময়িক আশৰ্শ মাতি থকাটো চ'হ হাজৰিকাৰ বীতৰ অন্যতম বৈশিষ্ট্য।

কল্যাণে জাতি, এই লক্ষ্যে বিচাৰণ কৰি মানুহক পৃথিৱীলৈ ল'বলৈ নাই। সমাজ
কলী-পুৰীয়া, উক-নীৰ, আত-পাতৰ তেল তেলত সমাজখন ধ্বংস কৰিছে। মুক্তি
বন্দৰ কলীৰ অধিকাৰ আৰু পৰিচালক লোক চৰিত্ৰবিশিষ্ট কলীকৃত সমাজ
হোৱা। কিন্তু প্ৰত্যেক মানুহৰে বুজুত আছে এনেকুৱা অশা, উচ্চাকাঙ্ক্ষা। জল খাবলৈ
জল নিভিওঁলৈ, মূৰ তুলি আকাশ চাবলৈ প্ৰাণোত্তেজী কৰা কৰে। সমাজে মানুহ
একোখন আকাশৰ তলতে থাকি, এতে বাধু সেৱন কৰিছে, এতে খাবী খাই
কতিয়ে মানুহৰ মাজত তেলতেই অৰ্থহীন। এই বৰ্ণিততে সেইটোৱা সেৱন উলিয়াই
হে। সেইটোৱা হ'ল 'অশা'ৰ ক'ম্বাৰ। বৰ্ণিতৰ মানুহৰ লোকৰ অশাৰো জল
লীল অধুৰিত হ'ল। কেতিয়াবা বান্দৰৰ সুখখী পাৰ্জনৰ কাল মানুহীয়া নিৰ্ভৰতা
হালিক বন্ধ বা লিখা হেৰুৱায় উলিয়া কৰি আত্মলী সুখখীৰ কাল খেঁজ, পি
মানুহী বৰি খাই মৰিওঁলৈ তেমন কিছাই মনি প্ৰত্যক্ষ কৰি এনি যে বৰি বা
অৰ্জিন নতুন মানুহে কৰ — মানুহৰ মাজত সৰু-বৰ, কলী-পুৰীয়া, উক-নীৰ জে
জেনৰ স্থান নাই। সেমাই সমাজত বিলম্বল্য বিলম্ব। এই অসমত বিলম্ব জু
আছে এক মানুহৰ সঙ্কল — তাই তাই। তাইৰেই চৰিত্ৰখনি ঘূৰি উঠিলে এই বৰ্ণিত—

“বন্দৰমান্দ, বন্দৰমান্দ

জীৱন মানল বাহে

আজি নতুন নতুন জেনৰ মানুহ

নতুন ভাৱে সাজে।

জিনিসা নিচতৰ্জ জিনিসা নিচতৰ্জ

কথা জ্বাৰ কুল

আজি বান্ধা বৰিওঁ নাই

এই জাতি কুল।

ওপৰ মেল নীচল মানল কোনো নিচতৰ্জ নাই

এই অশাৰ জিনিসা আতৰী সৰে তাই তাই।”

সম্পাদনা :

কুশল হাজৰিকাই সম্পাদন হেৰুৱাই যাব লগা অমূল সম্পদৰেই ভৰি
সমাজে জন্মগোষ্ঠীৰ অৰ্থনীত সম্পত্তি হেৰুৱিল। জন্মৰ জন্মগোষ্ঠীৰ বন্ধ হ'ল
জন্মগোষ্ঠীৰ চীহাৰেই বৰিওঁলৈ উলিয়াই আনি সেইবোৰক কিছু অসুবিধাক হোৱা
নাই হোৱাৰিওঁ সমাজে কৰি নিজে কৰিবলৈ কৰি সমাজৰ হাজৰক ল'বলৈ কৰে।

লক্ষ্য অসমীয়া ছাউনীৰ জীৱনৰ সমস্যাৰ অন্যতমীয়াৰ অধিক কঠিনতাৰ হৈ পৰিল।
 সামাজিক অসমত বিচ্ছিন্নতাৰ বীজ সিঁচি আছে। সেয়েহে আমাৰ অসমত বহি হোৱা
 সময়ত এই বীজবোৰ সজলগছলৈ অনুভৱ কৰাৰ চৰোতৰীতহা আছে নহিহে।
 হুগল হাজৰিকাৰি চাহ জমিদাৰীৰ জীৱন আশান্ত কৰি বীজবোৰ অতি নিৰুত
 ৰা জীৱনৰ সলনি এনেদৰে কলায়ন কৰিছে — য'ত চাহীৰ বীজবোৰ চাহ
 জমিদাৰীৰ লোকসকলৰ এটা এটাৰি অসুখীৰ দৰা লুকাই আছে।

তথ্যসূত্ৰ :

- ১) বীৰ, মীনা : অসমৰ সাহিত্য : বীণা মণ্ডলী, গুৱাহাটী-১ . চতুৰ্থ
 সংস্কৰণ, ১৯৯০।
- ২) বসু, অক্ষয়লাল : ১০০ অসমীয়া উল্লেখ্য কৰ্মীৰ আৰু বীৰ : ১৮
 অসমীয়া ইতিহাসৰ এক বেঙনি, জোনাকী বাস মিচ-বনী প্রকাশন, গাৰী
 অনুবাদ, হাউচ নং ৫০ . কাৰ্ভাং'ৰ, ডি ডি বাৰদলৈ লিখা প্ৰৱন্ধ, অমিত
 নাথ, গুৱাহাটী-৭৮১০০৭, প্রথম প্রকাশ, নৱেম্বৰ ২০১৪।
- ৩) পাণ্ডে, কলী আৰু পাণ্ডে, মনোমণী : হুগল হাজৰিকাৰ বীৰ সম্বন্ধত
 বিৱৰণ, আইকন প্রকাশন, ১ম প্রকাশ ২০০৭ চন।
- ৪) হাজৰিকা, সুখী (সম্পাদ) : ডা° হুগল হাজৰিকা মনোমণী (বিভীত বৰ), এম
 এছ, ঐতিহাসিক ন্যাস, চতুৰ্থ হাজৰিকা নথ, ততলনাথ, গুৱাহাটী-৭৮১০০৪,
 প্রথম প্রকাশ, ২০০৮ চন।

সহকাৰী অধ্যাপক, অসমীয়া বিজ্ঞান
 যোৰহাট কলেজ